

Adabiyot, madaniyat yashasa — millat yashaydi

Ўзбекистон adabiyoti va san'ati

1956-yil 4-yanvardan chiga boshlagan

ADABIY-BADNU, MA'NAVIY-MA'RIFIY, IJTIMOIY GAZETA

2021-yil 8-yanvar / № 2 (4609)

Мен ҳар гал ёшларимиз билан учрашганимда, уларнинг ғайрат, шижаатидан куч-қувват оламан, қўнглим тоғдай қўтарилади. Ҳар бирингиз жонажон ватанимиз ва халқимизга сидқидилдан хизмат қилиш орзуи билан ёниб яшаётганингизни яхши биламан. Сизларни Ўзбекистоннинг энг катта бойлиги, бебаҳо хазинаси сифатида қадрлайман.

ЯНГИ ЎЗБЕКИСТОН ТАЯНЧЛАРИ

Жиззахлик ўн икки нафар ижодкор Ёзувчилар уюшмаси аъзолигига қабул қилинди

Муҳтарам Президентимиз Шавкат Мирзиёев 2020 йил 25 декабрь куни Ўзбекистон ёшлари форумида сўзлаган нутқида ёшларни барча соҳаларда қўллаб-қувватлашга қараштилган қатор мақсаду режалар ҳақида алоҳида сўз юритди, ҳудудлардаги истеъододли ёшларнинг фикр ва тақлифларини тинглади.

Жиззах давлат педагогика институти талабаси, "Мард ўғлон" мукофоти сориндори Сайфиддин Оқанов мазкур учрашувда тақлифларини баён килиб, сўнгра ўзи ёзган шеърини ўқиб берди. Шунда давлатимиз раҳбари: "Бундай сатрларни ёзиш учун Ватанини севиш керак", деб иктидорли ижодкор ёшлар юртимизга жуда кераклигини яна бир бор таъкидлadi.

Жорий йилнинг 5 январь куни Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси вакиллари Уюшма раиси Сирожиддин Сайид бошчилиги Жиззах вилоятида бўлиб, ижодкор ёшлар билан юзма-юз учраши. Вилоят хокимилиги билан ҳамкорликда "Иктидорли ёшлар – Янги Ўзбекистон таянчи" деб номланган маданият-мәтирий тадбир ташкил этилди.

Тадбир давлат ва жамоат арбоби Шароф Рашидов, атоқли адиблар Хамид Олимжон ва Зулфия хайкаллари пойига гуллар кўйиб, улар хотириасига хурмат-этиром кўрсатили билан бошланди. Шундан сўнг Жиззах давлат педагогика инститuti маданият саройида пойтахтдан борган таникли адиб ва шоирлар билан вилоят ёшлари ва ёш ижодкорлари учрашуви бўлиб ўтди. Унда Президентнинг Ўзбекистон ёшлари форумидаги фикрлари, мамлакатимизда амалга оширилаётган кенг камаровли ислоҳотларнинг мазмун-моҳияти ва аҳамияти, маданият ва адабiyёta berilaётgan эътибор, бу жаҳаёнда ижод ахлининг ижтимоий-маънавий фаоллиги ва масъулияти, шунингдек, бу борада Ёзувчилар уюшмаси томонидан амалга оширилаётган ишлар тўғрисида фикрлар билдирилди. Жумладан, атоқли адибларнинг юбилей саналари муносиб нишонланётгани, истеъододли ёшларни тарбиялаш, уларни қўллаб-куватлаш мақсадида турли ижодий анжуманлар ўтказлаётгани, ёш шоир ва ёзувчиларнинг биринчи китоблари "Ижод" жамоат фонди хисобидан кўп минг нусхада нашр этилиб, таълим масканлари ва тутохоналарга етказиб берilaётгани таъкидланди.

Тадбирда Ёзувчилар уюшмаси аъзолигига кабул килинган ўн икки нафар жиззахлик ижодкорлари гувахонамалар топширилди. Улар орасиде Ёзувчилар уюшмаси Жиззах вилояти бўйламида иштирокидаги мактаби ўкувчилари иштирокидаги мушоиррага улашибятни кетди.

Сайфиддин Оқанов, Зомин туманинг "Зомин булбуллари" тўғараги раҳбари Абдуғаффор Шодмонкулов, Шароф Рашидов туманинг "Истебод гуначлари" тўғараги раҳбари Абдухалил Сатторов, Галлаорол туманинг "Баркамол авлод" болалар мактаби кошидаги "Қакнус" тўғараги раҳбари Бекназар Қоражонов, каби фаол ижодкор ёшлар хам бор. Шунингдек, маънавий-мәтирий тадбирлардаги фаол иштироки учун уч нафар жиззахлик ёш фаол ижодкорлар Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмасининг фахрий ёрлиги билан тақдирланди.

Кези келганда шуну айтиш керакки, бундан салқам чорак аср муқаддам Президентимиз Шавкат Мирзиёев Жиззах вилояти хокими бўлиб ишланаётган пайтларда у кишининг ташабуси билан кўпдан кўп иктидорли ёшларни рўёбга қичарган Зомин семинарига асос солинган эди. Ўриклий boglariidan иштирокидаги юксак парвоз учун канот багишлаган адабий анжуман бўлгунгунда бутун мамлакатимиз бўйламида кенг кўз ёйиб, ўз меваларини бераияти.

Учрашувда Жиззах давлат педагогика инститuti ректори Шавкат Орипов, филология фанлари доценти, адабиётшунос олим Усмонжон Кошимов ижодкорлар номидан Ёзувчилар уюшмасига миннатдорлик билдири. Шундан сўнг тадбир Хамид Олимжон ва Зулфия номидаги ижод мактаби ўкувчилари иштирокидаги мушоиррага улашибятни кетди.

Тадбирда фаол катнашган ижодкорларга, миллий гвардия, божхоначи ва харбий хизматчиларга Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси "Ижод" жамоат фонди маблаларига хисобидан чоп этилган Ҳамид Олимжоннинг "Танланган асарлар", Одил Ёқубовнинг "Эр бошига иш тушса", ВалиFaурувонинг "Вафодор", Александр Бекнинг уруш йиллари фокнисида багисланган "Волокаламск йўлларида", "Сўз чамани" туркумидаги чоп этилган мумтоз адабийёт намуналари, ёш ижодкорларнинг "Биринчи китобим" рукнидаги юзлаб китоблари совға килинди.

Фозил ФАРХОД,
Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси
ахборот хизмати бошлиги

Низомиддин МАҲМУДОВ

ИСЛОҲОТЛАР СИЛСИЛАСИ

Президентимиз Шавкат Мирзиёев янги ўйларни арафасида Олий Мажлисга қўлган Мурожаатномасини ҳаётимизнинг, ҳеч бир истиносиз, барча соҳаларини янада юксалтиришига дахлор аниқ ва равшан ислоҳотларнинг мунтазам ва муҳташам силсиласи дейши мумкин.

МУНОСАБАТ

Президент Шавкат Мирзиёевнинг Олий Мажлисга Мурожаатномасини тингларканман, хаётимдан илк дафъа ўтган ўй шу бўлди. Юртбошимиз бундан бир неча кун олдин пойтахтимиздаги муҳташам "Хумо аренा"да бўлиб ўтган Ўзбекистон ёшлар форумида мамлакатимизнинг кўп сонли иктидорли ўғил-қизлари билан юзма-юз учрашиб, тарихий нутқ сўзлаби.

ЁШЛИКНИНГ ЯНГИ ДЕВОНИ

Президентимизнинг галдаги чикиши ёшлар форумидаги фикрларининг, режаларнинг, чорловларнинг амалий давоми бўлди, десак янгилишмаймиз. Зоро, буни мухтарам Президентимизнинг Мурожаатномада билдирган мазкур фикрлари хам асослаб турибди: "...куни кечга ёшлар форумида ўғил-қизларимизнинг ёниб турган кўзларида улкан азму шижоатни, билимга ташналик ва янгиликка интилишни кўриб янада руҳлайдим ва улардан куч олдим. Ибн Сино бобомиз айтган довирок ва ботир ёшлар айнан шу фарзандларим эканига яна бор амин бўлдим..." Янги Ўзбекистоннинг ана шундай билимли ва бунёдкор ёшларимиз билан биргаликда барпо этамиз".

Айни шу мухим йўналишларда амалга оширилаётган сальб-харакатларни давом этириб.

юксак боскичга кўтариши максадида 2021 йилга "Ёшларни кўллаб-куватлаш ва аҳоли саломатлигига мустаҳкамлаш" ишларни ўтганинг эмас, балки ўз тақдирини жонажон Ўзбекистонимиз тақдирли, эрганги куни билан чамбарас боғлигидеб билган ҳар бир юртдошимиз учун айни муддао бўлди.

2

Алишер Навоий таваллудинини 580 йиллини

МУАРРИХ СИЙМОСИ

Алишер Навоий ўз асарларида маълумот берган тарихий шахслар, буюк сиймоларнинг номини, фаолиятини, маълум бир тарихий ҳодиса ҳамда жараёнлар иштирокчисини, машҳур асарларнинг муаллиfini юксак ҳурмат билан тилга олади, уларнинг инсоният ва тарих олдидағи улкан хизматлари билан боғлиқ ибратли амалларидан бизни хабардор қиласди. Ана шундай бетакрор сиймолардан бири темурийлар Уйғонши даврининг мумтоз муаррихи, адабиётшунос, шоир, соҳибқорон Амир Темур ва туркӣ сultonлар тарихи акс этган "Зафарнома" китобининг муаллифи, олим Шарафиоддин Али Яздий (14 аср охри – 1454 йил)дир.

"Мажолис ун-нафис" тақдирасида Навоийнинг Али Яздий тўғрисида ёзган маълумотларини икки кисмга бўлиб ўрганиши мумкин: тазкиранинг иккича мажлисida Яздий ҳаётини ва фаолиятинг алоҳида фикрлари тўхтаглан; асарнинг Мавлоно Улои Шоший, Мавлоно Мухаммад Омилий, Мавлоно Лутфий тўғрисидаги фикрларида эса маълум бир адабий, маърифий таъсир ёки адабий алоқа сабаб йўл-йўлакай Али Яздийни ҳам

ва йигитлик даври ҳамда ўзаро муносабатларнинг муоззамат, сухбат шаклида ўтгани назарда тутилган бўлса, иккичидан, тазкира ўзилган вақтда зикр килинган ижодкорларнинг оламдан ўтганини муаллиф томонидан алоҳида қайд килинган. Сарлавҳада ёртилган хусусиятлар мажлисida тилга олинган 89 нафар ижодкорга, жумладан, Али Яздийга ҳам тааллукли. Мазкур мажлисни "Ул жамоадин" деб Али Яздий зикри билан бошлаши ҳам аслида Навоийнинг муаррихга нисбатан юксак ҳурмат ва эътирофиди.

Навоий битган ушбу маълумотни, адабиёт назарияси коидаларига кўра, хикоят жанрининг мукаммал наумунаси дейиш мумкин. Навоий тарихий хикоятни

Али Яздийнинг соҳибкамоллигини олам аҳли маъқуллаган, тан берган, деган ўзининг ҳамда эленинг яқид ҳаётимиз билан бошлади. Бу билан китобхон диккатини Али Яздий шахсига, ижодий фаолиятига карадати.

4

ЧОРШАМЪ

САҲАРЛАРДА ПЕШВОЗ ЧИК

ТОШКЕНТДА

Онамни етаклаб юрдим Тошкентда, Кун бўйи устимдан кулди кўчалар. Мен канча хижолат бўлмайин, сира онам сездиринаслар – ўша-ўшалар.

Толиккан холларин яширмок учун Дейдилар: “Пиёда юрмоклик фойда. Қишлоғининг йўргига бошқа демагин, Тошу тарози бор ҳар ер, ҳар жойда”.

Тошдай оғир ботиб борар вужудим, Қайдо у ёзимод, қайда у паноҳ? Адо этиманини фарзандлик бурчин? Жавоб топа олмай кийналаман, ох.

Ох, она, онажон, мунис ва гариф Умрим ганижинаси, умрим маҳзани. Рози бўлсангиzu елкага олиб, Оничлаб юрсайдим кун бўйи кани.

...Онамни етаклаб юрдим
Тошкентда.

**Тилланисо,
кўнглинигиз чаманзор бўлсин.**

Робинданрат Тагорнинг жафоқаш, ҳаётдан безган қаҳрамонларидаи ёки Максим Горькийнинг “Кізча” хикояси қаҳрамони Алексей Пешковдай тинка-мадорим куриб, бехол-бемажол уйга қайтаётган эдим.

Вакт масаласидаги фарқ шундаки, аллазмонлар аламзода Алексей Пешков ҳаловат истаб ишчилар махалласининг чеккасида овлок бир бинонинг майдончасида узала тушиб ётганида, кўён энди урфка якинлашаётган; мен ҳаловат кўмсаеб қайтаётганида эса, аллакачон кўёш ботган, тобора атроф-теварафон кулранг бир коронилик чулағаётган пайт эди.

... кўнглим!..

Бечора кўнглини ўйлаганим ҳамоно, якинда бакалаврике дипломини олган қизининг майн, маъюс жилмайб, саволимга жавобан, маъсума кўзларида бир дунъ узрчанлик билан айтган кўнгли хакидаги чин эътирофи қулоқларим остида айни ўша тобдаги каби жаранглаётгандай туюлди: к а т а л о к!..

Мен бу қадар аник, бу қадар аёвсиз ва даҳшатнинг таърифи биринчи маротаба эшигаёт, беихтиёр ўшанда дил-дилимдан бир сесканинном эсладим.

... ё тавба, куни кечагина журналистлик дипломини олган киз-а?!

Ўшанда мен, рости, кўксимнинг аллатовур бир зиркаганини сезганман. Ахир, қаҷонларидир мен ҳам унинг ёшида диплом олганман ва тогларни бўстон, чўлларни гуллистон киладигандек хис этганман ўзимни. – Жавобни айтиётганида, бечорагинанинг кўзлари хиёл намли... Йўк, анча.. Киприклиарни бир.. силкитса аччиқ, кайнок кўзашлари шувва қуийладигандек!.. – Дафъатан не деяримни билолмайд, бир зум.. бир муддат жим колганиман. Ва, ич-ичимдан кизгинани юпаттим келган. Жудаям!.. – Лекин, қандай? Довучалигидан кўнгли катаклоска зервилан гариштагинани юпатмоқнинг борми ўзи бирор чораси?!.

Суст кетиб кўнглини ўйлаганимгами ё навниҳол қизининг кўнгли хакидаги эътирофи боисми, эртакка ўч бола кезларимда кўзу кошдай азиз қўшнимиз Рўзигул бувимнинг гоҳ пахта саваб, гоҳ урчик йигираётib, бот-бот килган бир хиргойиси ёдимга тушди:

**Қасрингнинг дарвозасин қулфи зиёда,
Отим ўлди, ўзим қолдим пиёда.
Отиминнинг ўлгани айни намозшом,
Намозшомдан бери кўнглим паришон.**

...байижон! – деб шивирладим, айни хиргойи оҳангидиа. – Ўзимнинг байижоним, илоё... илоё то абад Жаннатида беармон яйрагайсиз!.

...Ана, кўшниларим – уч кампир. Ҳар учавининг ҳам ёши Рўзигул бувимнинг ёшида, ҳар учавининг ҳам бошида кафтдай-кафтдай ҳарир рўмол. Үлар авжи саратоннинг эрта чошгоҳисдан то шом маҳалига довур бетон каталакларда жазирамадан роса азият чекканлар... Энди кўт каватли уйлар оралигидаги кенг майдонлик чеккасида, ҳар бир ўзининг пастаккина курсинишиллик шабадага бетма-бет ўтириб, шоён бир хоргиллик ва эринчоқлик билан ҳасратлашаштила.

...йўк, – деб ўйлайман, илк таассуротим юзакилигини фахмлаб. – Йўк, аниқроги, алланима-лардагидир илҳак кўнглигиналарини бир яйрат-моқчилар. Шу-да!..

ШЕЪРИЯТ

Қатралаб тераман туйгуларни мен, Тунлардан куваман уйкуларни мен, Дўст билиб яшайман қайгуларни мен, Сен учун, шеърият, сен учун, ижод.

Сўзларни асройман қарокларимда, Кўзёшим қотади қабокларимда, Тиним йўқ битай деб бармоқларимда, Сен учун, шеърият, сен учун, ижод.

Ҳаётим шу зайл бўлади охир, Балки сал мушкулдир, балки сал оғир, Нетайин, шунақа яшамоқ фарҳ, Сен учун, шеърият, сен учун, ижод.

* * *

Тоғу тошин тушумасанг, Тоғу тошда гуноҳ йўк. Дала-даштни соғинимасанг, Дала-даштда гуноҳ йўк.

Хис этмасанг кенг дунёни Дунё ҳам дил очмагай. Тенг тутмасанг шўх дарёни Дарё ҳам сув сочмагай.

Шоимран, деб жар солмагин, Жарчи бўлиш осонимас. Золимларга, жоҳилларга Карши бўлиш осонимас.

Жону танин койитмасанг, Жону тан ҳам каригай. Кўнгил отли кошондан Мухаббат ҳам аригай.

ИМКОН

Учкур бўлиб кетди кўп замон, Ёвкур бўлиб кетди хўп инсон, Сен уларнинг ичча бир он Баҳор учун имкон топа ол.

Синов учун берилган ҳаёт, Ҳаётингда доим бор најот, Инсонлигинг айламай барбод, Дийдор учун имкон топа ол.

Гоҳо кўнгил осмонга учар, Гоҳо тубсиз жарликка кулар, Гоҳо ёлғон касамлар ичар, Иккор учун имкон топа ол.

Кимдир сени севмоги тайин, Покланарсан севганинг сайин, Кордайин оқ, паҳтадай майнин Диљдор учун имкон топа ол.

Чоршамъ, сени умринг ҳам ўтар, Қора тупроқ бағрига ютар, То тириксан бошингни кўтар, Изҳор учун имкон топа ол.

ПЕШВОЗ ЧИК

Гуноҳлардан покланиб Сахарларга пешвуз чик. Тонг күшлари келтирган Хабарларга пешвуз чик.

Чоршамъ, англасанг айни Ҳаммаси ишқ туфайли, Қалба туғилган янги Асарларга пешвуз чик.

Яйраб кетсин вужудинг, Камол топсин сужудинг, Нурга тўлсин ҳудудинг, Назарларга пешвуз чик.

Янги ҳаёт, янги кун Сени айласин мафтуни, Қайдасан дэя дўстим, Сафарларга пешвуз чик.

Бу беш қунилик дунёда Маъни тонгил зиёда, Хоҳ отда, хоҳ пиёда Зафарларга пешвуз чик.

Бу шундайин саодат Бир умр айла одат, Келса ҳамки фалокат Ҳатарларга пешвуз чик.

Кўкрагингин кер, ёҳу, Багрингта кирсинг оху, Душманинг тутган оғу, Захарларга пешвуз чик.

Мард дегани шу бўлар, Дард дегани шу бўлар, Панада ётмай агар- Магарларга пешвуз чик.

Чоршамъ, англасанг айни Ҳаммаси ишқ туфайли, Қалба туғилган янги Асарларга пешвуз чик.

Парвоз – тириклинидир. Мальодир – парвоз! Эркин парвоз этсанг күшлар базимида. Кўнгил қайга деса, бош олиб кетсанг, Колмасанг хеч қачон шамол измидан.

Шуида шўнгигандা осмонга бошинг, Завқ юракка сигмай, ортиб колади. ...Чиқиб кетмасин деб шамол измидан, Пастан инни кимдир тортиб колади.

* * *

Балиқ сотиб олдим. Зогора балиқ Аквариуми билан Арzon-гаровга.

Сўнг дарёга элтдим, Аста авайлаб, Балиқ кўрсинг, дэя хис килсинг, дэя Аквариумни тошга урдим атайлаб.

Дарёга ташладим балиқни кейин Колинин синидиди аквариум каби. Диљдан кетди ғашлик, нурсизлик...

...Дарё шиддатидан кийналмас балиқ, У энди билади эркиннинг таъмини.

* * *

Йўлда ўнгдан юриш, бу — йўл қондаси! Йўлчимисиз?..

Демак, амал киласиз.

ВАРРАК КЎШИФИ

Парвоз – тириклинидир. Мальодир – парвоз!

Эркин парвоз этсанг күшлар базимида.

Кўнгил қайга деса, бош олиб кетсанг,

Колмасанг хеч қачон шамол измидан.

Шуида шўнгигандан осмонга бошинг,

Завқ юракка сигмай, ортиб колади.

...Чиқиб кетмасин деб шамол измидан,

Пастан инни кимдир тортиб колади.

* * *

Балиқ сотиб олдим. Зогора балиқ Аквариуми билан Арzon-гаровга.

Сўнг дарёга элтдим, Аста авайлаб, Балиқ кўрсинг, дэя хис килсинг, дэя Аквариумни тошга урдим атайлаб.

Дарёга ташладим балиқни кейин Колинин синидиди аквариум каби.

Диљдан қетди ғашлик, нурсизлик...

...Дарё шиддатидан кийналмас балиқ, У энди билади эркиннинг таъмини.

* * *

Йўлда ўнгдан юриш, бу — йўл қондаси!

Йўлчимисиз?..

Демак, амал киласиз.

Ёнингдаги содда қора кўз,

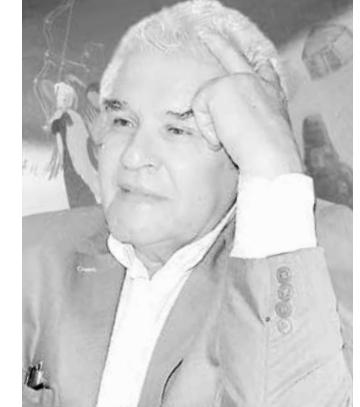
Сени бой деб ўйлар,

Лек ишон...

У хеч қачон билмас кимлигинг,

Соат – фурсат ташлаган тузок...

Нортўхта ҚИЛИЧ

шу!.. Унисиям, бунисиям “Алул-Булул”, “Ёрил-Тоҳир” ёки “Тоҳир ва Зуҳра”ни бир мартаҳям эшитмаган. Чунки отаси билмайди, онасиам... Колаверса, ҳали-ҳануз “Жўмонг”, “Сарой жа-вохири”, “Ошун” ёки “Олтин аср”ни томоша килишдан онасиининг кўниям, ҳаёлиям бўшамаса керак. Жон койитиб ўқитмоқса эса муаллимининг тоқатияни, манафатиб... Буёғи капитализм – ўзинг учун ўл етим. Албатта, чайнаётган сакичини сатангларча пакиллатиб, бурнини бир жийирадио: “Боласининг саводхон бўлишини хоҳласа, ана, репититор ёлласин отаси”, дейди-да!..

Во ажаб, бир-бир зинапояллардан кўтарилиб, уйга хоргин, хомуш кирганимда ҳам, негадир, дам Миракбар, дам Даврон ҳаёлмидан ўтаверди. Агар тезрок “Мир – 24”ни томоша кила бошласам, барни унтилар, деган илинжада телевизор ёккичини босдим: ана, довруги дунёга достон шаҳар ўти чида!.. Ахолиси ўз ҳак-хукуклари талаб килиб, хеч бир натижага эришолмагач, гирром хукумат, мана, аллазомонлардан бери дам самолётлару дам замбақлардан шаҳарлар устига пайдар-пай бомбалару снарядлар ёғидирмокда!..

Во ажаб, бир-бир зинапояллардан кўтарилиб, уйга хоргин, хомуш кирганимда ҳам, негадир, дам Миракбар, дам Даврон ҳаёлмидан ўтаверди. Агар тезрок “Мир – 24”ни томоша кила бошласам, барни унтилар, деган илинжада телевизор ёккичини босдим: ана, довруги дунёга достон шаҳар ўти чида!.. Ахолиси ўз ҳак-хукуклари талаб килиб, хеч бир натижага эришолмагач, гирром хукумат, мана, аллазомонлардан бери дам самолётлару дам замбақлардан шаҳарлар устига пайдар-пай бомбалару снарядлар ёғидирмокда!..

...ё тавба, би

Атоқли адаб Ҳуршид Дўстмуҳаммад – 70 ёшда

“Адабиёт – инсонни тушунишга уринишидир. Ҳар бир ижодкор, ҳар бир асар инсонни қайтадан, янгитдан, мутлақо ўзгача нуқтаи назарлардан тушунишга ҳаракатидир..”

Адабиёт ўлмайди, у яшайверади. Мухлислар доираси камайши, сийрекласси мумкин, лекин бутунлай ўйқолиб кетмайди.”

Бу фикрлар муаллифи Ҳуршид Дўстмуҳаммад эканлигини адабиёт муҳлислари яхши биладилар. Унинг ёзганларини фалсафага тўйинган асарлар дегизим келади. Сўнгти йилларда ёзилган “Донишманд Сизиф” романини олинг. Сизиф – жаннатдан кувилган одам! Сизифнинг харсангоши гоҳида чирапиб, гоҳида хузурланниб, баъзан руҳланиб, баъзан тушкунликда... ўққига олиб чиқши жараёни – бир банданинг ҳаёт моҳијатини англашга интилиши, ўз ҳақиқатларини излаши, гуноҳу савоблари, шукрона тавба-тарзруси, покланишга ҳаракат, кувилган манзил – жаннатдан умид... Тириклик фалсафаси.

ФАЙЛАСУФ АДИБ

Ҳуршид Дўстмуҳаммаднинг биринчи бадиий асари – “Ажака” деб номланган фантастик хикояси 1979 йили “Фан ва турмуш” журналида зълон килинган. 1980 йилда “Гулноминг” журналида боғисланг “Қиёва кўёши” номли иккичи хикояси бирмунча бахсларга сабаб бўлган.

Таржими асарлар унинг янчига ёзиши кераклиги хусусидаги фикрка келишига туртки берган бўлшини мумкин, деб ўйлаймиз. Фикримизча, унинг ёзувчи сифати шаклланиши тинимиз мутолаа ва энг асосайи, ижодга имлый ёндашув ҳам асос бўлган.

Ҳолубки, Ҳуршид Дўстмуҳаммад 1995 йилда “Хозирги ўзбек хикоячилиги бадиий тафakkurning янгилинишини” асари билан ўзбекистоннинг иккичи ярми ва 90-йилларнинг аввалидаги хикоялар мисолида” мавзусида номзодлик ишини ёклиди.

Тадқиқотнинг имлий янгилиги истиқлолга эришиш арафаси ва унинг дастлабки йилларида бадиий тафakkur табиатидаги янгилинишнинг ўзига хос хусусиятлари адабий жараённинг тараккиёт тенденциялари билан, санъаткорининг ижодий эволюсиони билан, жанр, қаҳрамон, сюжет сингари бадиий асар компонентлари билан узвий боягликларда ўрганилган. Янгилиниш омиллари аннекланган, бадиий асар структурасига олиб кираган сифат ўзгаришларин, воситаларин атрофличка таҳжил этилган.

Ўзбек адабиётининг бадиий баркамол намуналарини дунё адабиётининг бир бўлаги сифатида тадқиқ этаркан, “умумисоний қадирларини, жаҳоний бадиий тафakkur ҳазинасини бойтўвонни хикояларимиз” намоёни бўлишини таъкидлайди. Ғафур Гуломнинг “Менинг ўтргина болам” асари билан Акутагавининг “Расемон дарвозаси” хикоясини таржима килиб киёслайди ва бадиий ижод психологиясининг иккни конуниятини кўрсатиб беради:

“Биринчи – ер юзининг бошқа-бошқа минтақаларида яшаштган ва бир-бирининг ижодидан беҳбар обики ё ундан кўп ижодкор турли жиҳат-

бўлган пулдорларнинг тубан дунёкариши ва пуч нарсадан ҳаволаний юрган бу “юкори табака” онларининг залолатга ботган афторда холини Кодирий фельетонларидағи беаёв масҳаралаш усулига ўйка оханди тасвirlаган.

Шу билан бирга милятнинг поймол бўлишини истамаган, курашган, бунинг учун бошини мустамлакачилар кундасидан кўя олган маърифатпурварлар оз бўлса-да, бор эди. 1918 йилда Кўконда ўзига килинган Туркiston мухториятини итифоқизилик сабаб бостирилган, иштирокчиларнинг базъишини котибни таъсирлайди. Адабиётининг “Чаёнгут” кисаси асосида бадиий фильм яратилгани, “Ёлғиз” кисаси асосида театр асари санъатшартиргани ҳам унинг ўзбек маданиятига кўшган хиссасидир.

Бутун Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси Конуничилик палатаси депутати сифатида конунчилар таомилий йўлида ўзининг муносаби хиссасини кўшаётган, табаррук ёшини нишонлаётган донишманд устошимиз журналистика, адабиётшунослик соҳасида “Журналист бўлмокимисиз?”, “Журналистиң касб одоби муммонлари: назарий-методологик таҳлил”, “Ижод – кўнгил мунавварлиги”, “Ахборот – мўъжиза, жозиба, фалсафа”, “Умринг олмос мавжудлари” каби кўнгил тадқиқот, имлой-оммабон китобларини ёди. Филология фанлари докторлиги учун диссертация ёқлади.

Журналистика бўйича сабоб олаётган талабалар унинг бетакор дарсларини жон кулоқлари билан тинглапади, ҳаётӣ сабоблар олишади. Ҳуршид ака ёшлар орасида аллакачон севимли устоз макомини олган.

Халиқда ўзингни, ҳаёт моҳијатини англаниши исласан ўки ёки дунё кез, қабилида нақл бор. Ҳуршид Дўстмуҳаммад кўп ва мунтазам ўйини. Оллоҳининг марҳамати или ҳажамалларини бажарди. Ҳуррият насимлари уни мутараккӣ макомини олган дунё мамлакатларини кўриши, муайян соҳалардаги тажрибасини ўрганишига бўзулди. Ўқинганларини кўрганлари билан киёслади, хулосалар чиқарди, уларни ҳамкасларига, жамоатчиликка етказишга ҳаракат килиди ва ҳаётининг ишон умрингин кадр-кимматини шунда деб биларок, эзгу амалларини юкори мақомларда давом этитирмоқда.

Ҳалим САЙДОВ,
Филология фанлари номзоди,
доцент

“Бошқа милят килди гайрат,
минди мақсад отига,
Махрум ўлдуқ лоф ури,
чойхоналарда куну тун.

Офарин, домулло Тавалло, офарин! Аччикрок, чимдимроқ айтаверинг эмди ҳақ сўзни, Усто, аччикрок! Гайрат уйи эмас чойхона, гафлат

уийи, уйку уийи – ҳасратхона. Нечакиёт – инсонни тушунишга уринишидир. Ҳар бир ижодкор, ҳар бир асар инсонни қайтадан, янгитдан, мутлақо ўзгача нуқтаи назарлардан тушунишга ҳаракатидир..”

Бу фикрлардан кўринадики, оддий насиҳатомиз гаплар одамларга таъсир килмай кўйган. Ҳуршид Дўстмуҳаммад буни турли ҳаётий санъаларда, гурунглар воситасида кўрсатиб берган.

Адабиёт – инсонни тушунишга уринишидир. Ҳар бир ижодкор, ҳар бир асар инсонни қайтадан, янгитдан, мутлақо ўзгача нуқтаи назарлардан тушунишга ҳаракатидир..”

Иккичи – санъаткор дунёкариши сифат ўзгаришлари, эстетик принципларининг шаклланиши ва муйян тамоилай касб этиши мағуравий колилларга – андозаларга, сиёсий-иктисолий омилларга боғлик бўлмаган холда ҳам кечаверар экан.

Бадиийлик, тарихийлик сингари принципларнинг шаклланишидаги янгича қарашлар ва эстетик мезонлар тадқиқотнинг муҳим илмий янгилигини ўзгача тартиб ўйларо киради. Ҳуршид Дўстмуҳаммад буни турли ҳаётий санъаларда, гурунглар воситасида кўрсатиб берган.

Адабиёт – инсонни тушунишга уринишидир. Ҳар бир ижодкор, ҳар бир асар инсонни қайтадан, янгитдан, мутлақо ўзгача нуқтаи назарлардан тушунишга ҳаракатидир..”

Иккичи – санъаткор дунёкариши сифат ўзгаришлари, эстетик принципларининг шаклланиши ва муйян тамоилай касб этиши мағуравий колилларга – андозаларга, сиёсий-иктисолий омилларга боғлик бўлмаган холда ҳам кечаверар экан.

Бадиийлик, тарихийлик сингари принципларнинг шаклланишидаги янгича қарашлар ва эстетик мезонлар тадқиқотнинг муҳим илмий янгилигини ўзгача тартиб ўйларо киради. Ҳуршид Дўстмуҳаммад буни турли ҳаётий санъаларда, гурунглар воситасида кўрсатиб берган.

Адабиёт – инсонни тушунишга уринишидир. Ҳар бир ижодкор, ҳар бир асар инсонни қайтадан, янгитдан, мутлақо ўзгача нуқтаи назарлардан тушунишга ҳаракатидир..”

Иккичи – санъаткор дунёкариши сифат ўзгаришлари, эстетик принципларининг шаклланиши ва муйян тамоилай касб этиши мағуравий колилларга – андозаларга, сиёсий-иктисолий омилларга боғлик бўлмаган холда ҳам кечаверар экан.

Бадиийлик, тарихийлик сингари принципларнинг шаклланишидаги янгича қарашлар ва эстетик мезонлар тадқиқотнинг муҳим илмий янгилигини ўзгача тартиб ўйларо киради. Ҳуршид Дўстмуҳаммад буни турли ҳаётий санъаларда, гурунглар воситасида кўрсатиб берган.

Адабиёт – инсонни тушунишга уринишидир. Ҳар бир ижодкор, ҳар бир асар инсонни қайтадан, янгитдан, мутлақо ўзгача нуқтаи назарлардан тушунишга ҳаракатидир..”

Иккичи – санъаткор дунёкариши сифат ўзгаришлари, эстетик принципларининг шаклланиши ва муйян тамоилай касб этиши мағуравий колилларга – андозаларга, сиёсий-иктисолий омилларга боғлик бўлмаган холда ҳам кечаверар экан.

Бадиийлик, тарихийлик сингари принципларнинг шаклланишидаги янгича қарашлар ва эстетик мезонлар тадқиқотнинг муҳим илмий янгилигини ўзгача тартиб ўйларо киради. Ҳуршид Дўстмуҳаммад буни турли ҳаётий санъаларда, гурунглар воситасида кўрсатиб берган.

Адабиёт – инсонни тушунишга уринишидир. Ҳар бир ижодкор, ҳар бир асар инсонни қайтадан, янгитдан, мутлақо ўзгача нуқтаи назарлардан тушунишга ҳаракатидир..”

Иккичи – санъаткор дунёкариши сифат ўзгаришлари, эстетик принципларининг шаклланиши ва муйян тамоилай касб этиши мағуравий колилларга – андозаларга, сиёсий-иктисолий омилларга боғлик бўлмаган холда ҳам кечаверар экан.

Бадиийлик, тарихийлик сингари принципларнинг шаклланишидаги янгича қарашлар ва эстетик мезонлар тадқиқотнинг муҳим илмий янгилигини ўзгача тартиб ўйларо киради. Ҳуршид Дўстмуҳаммад буни турли ҳаётий санъаларда, гурунглар воситасида кўрсатиб берган.

Адабиёт – инсонни тушунишга уринишидир. Ҳар бир ижодкор, ҳар бир асар инсонни қайтадан, янгитдан, мутлақо ўзгача нуқтаи назарлардан тушунишга ҳаракатидир..”

Иккичи – санъаткор дунёкариши сифат ўзгаришлари, эстетик принципларининг шаклланиши ва муйян тамоилай касб этиши мағуравий колилларга – андозаларга, сиёсий-иктисолий омилларга боғлик бўлмаган холда ҳам кечаверар экан.

Бадиийлик, тарихийлик сингари принципларнинг шаклланишидаги янгича қарашлар ва эстетик мезонлар тадқиқотнинг муҳим илмий янгилигини ўзгача тартиб ўйларо киради. Ҳуршид Дўстмуҳаммад буни турли ҳаётий санъаларда, гурунглар воситасида кўрсатиб берган.

Адабиёт – инсонни тушунишга уринишидир. Ҳар бир ижодкор, ҳар бир асар инсонни қайтадан, янгитдан, мутлақо ўзгача нуқтаи назарлардан тушунишга ҳаракатидир..”

Иккичи – санъаткор дунёкариши сифат ўзгаришлари, эстетик принципларининг шаклланиши ва муйян тамоилай касб этиши мағуравий колилларга – андозаларга, сиёсий-иктисолий омилларга боғлик бўлмаган холда ҳам кечаверар экан.

Бадиийлик, тарихийлик сингари принципларнинг шаклланишидаги янгича қарашлар ва эстетик мезонлар тадқиқотнинг муҳим илмий янгилигини ўзгача тартиб ўйларо киради. Ҳуршид Дўстмуҳаммад буни турли ҳаётий санъаларда, гурунглар воситасида кўрсатиб берган.

Адабиёт – инсонни тушунишга уринишидир. Ҳар бир ижодкор, ҳар бир асар инсонни қайтадан, янгитдан, мутлақо ўзгача нуқтаи назарлардан тушунишга ҳаракатидир..”

Иккичи – санъаткор дунёкариши сифат ўзгаришлари, эстетик принципларининг шаклланиши ва муйян тамоилай касб этиши мағуравий колилларга – андозаларга, сиёсий-иктисолий омилларга боғлик бўлмаган холда ҳам кечаверар экан.

Бадиийлик, тарихийлик сингари принципларнинг шаклланишидаги янгича қарашлар ва эстетик мезонлар тадқиқотнинг муҳим илмий янгилигини ўзгача тартиб ўйларо киради. Ҳуршид Дўстмуҳаммад буни турли ҳаётий санъаларда, гурунглар воситасида кўрсатиб берган.

Адабиёт – инсонни тушунишга уринишидир. Ҳар бир ижодкор, ҳар бир асар инсонни қайтадан, янгитдан, мутлақо ўзгача нуқтаи назарлардан тушунишга ҳаракатидир..”

Иккичи – санъаткор дунёкариши сифат ўзгаришлари, эстетик принципларининг шаклланиши ва муйян тамоилай касб этиши мағуравий колилларга – андозаларга, сиёсий-иктисолий омилларга боғлик бўлмаган холда ҳам кечаверар экан.

Бадиийлик, тарихийлик сингари принципларнинг шаклланишидаги янгича қарашлар ва эстетик мезонлар тадқиқотнинг муҳим илмий янгилигини ўзгача тартиб ўйларо киради. Ҳуршид Дўстмуҳаммад буни турли ҳаётий санъаларда, гурунглар воситасида кўрсатиб берган.

Адабиёт – инсонни тушунишга уринишидир. Ҳар бир ижодкор, ҳар бир асар инсонни қайтадан, янгитдан, мутлақо ўзгача нуқтаи назарлардан тушунишга ҳа

